

Нѣколко крачки отъ насъ, незабелѣзано, бѣха пристигнали група туземци. Тѣ почнаха да се молятъ, хвърляха жертвени дарове въ езерото, пѣха moi o-тонни пѣсни, падаха на колене и тѣжно гледаха на-жежената маса. Споредъ вѣрванията имъ, огненото езеро било входа на подземното царство на тѣхната богиня Пеле.

Като се нагледахме до насита на страшната, но величествена огнена картина, ние се върнахме въ богато уредения хотелъ, съграденъ само за любители туристи като насъ.

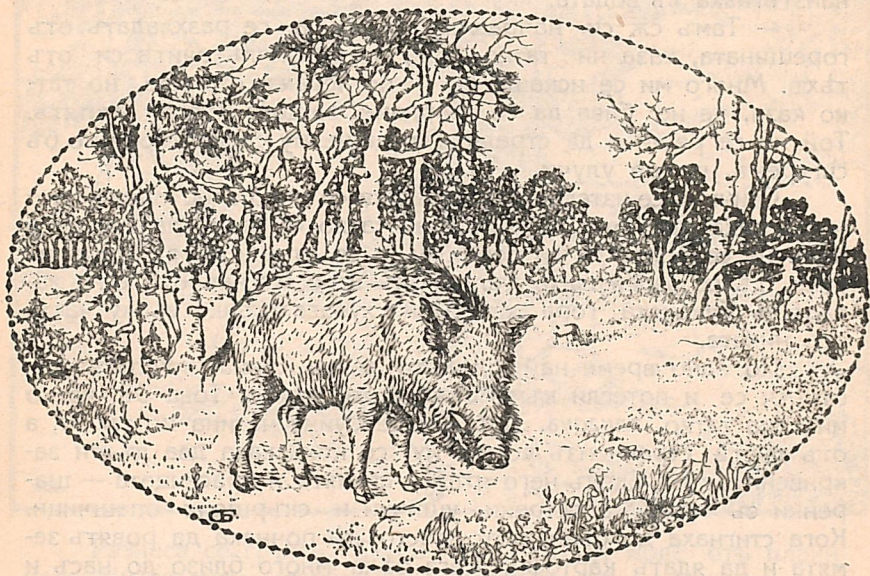
ч.

ДИВИ СВИНИ

Високо въ планината, въ единъ валогъ, ние имаме нива. Садимъ я всѣка година съ картофи. Тая есенъ — презъ месецъ августъ татко ходи да я обиколи и вечертъта си дойде много загриженъ. Той ни разказа, че диви свини сж разровили нивата и сж повредили много картофи.

— Ако, каза, не отидемъ да я пазимъ, ще я разровятъ цѣла и нѣма да вземемъ нищо отъ нея.

Сутринтъ азъ и братчето ми турихме въ едно чувалче царевично брашно, напълнихме похлупцитѣ съ сирене и сла-

нина, взехме едно котле и рано потеглихме за планината. Азъ се радвахъ много, че ще видя диви свини, за които бѣхъ слушалъ вече толкова пжти.